

BOLLA

Butlletí Oficial del Centre d'Adults **Sant Carles**

Extra 30é Aniversari
juny 2010
núm. **10**

SANTCARLES ONTINYENT
CENTRE DE FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES

En aquest tercer número especial del *BOCA*, pel 30é aniversari del Centre, us mostrem un resum de les activitats culturals que hem realitzat en el tercer trimestre del curs i una petita mostra fotogràfica d'algunes unitats de l'Ensenyament Reglat, així com d'alguns tallers de l'Ensenyament No Reglat. Us informem del programa d'actes que hem organitzat, com cada any, per a la fi del curs acadèmic amb l'exhibició de tallers al Parc Mestre Ferrero.

També és aquest el tercer any que editem la *Guia d'Estudis*, en la qual podreu trobar tota l'oferta formativa per al curs 2010-2011, els períodes i horaris de matrícula i tota la informació necessària per poder formalitzar-la. La *Guia d'Estudis* estarà a l'abast de tothom en els actes del dia 17 de juny al Parc Mestre Ferrero i a la Secretaria del CFPA Sant Carles. Igualment, podreu consultar tota aquesta informació en el web de l'escola.

Només em resta felicitar tota la comunitat educativa per la important tasca realitzada aquest curs, que com sabeu tenia una especial significació per a tots nosaltres pel fet de complir trenta anys. Congratular-nos per tenir un centre reformat en els espais més necessaris gràcies a l'Ajuntament d'Ontinyent i congratular-nos perquè la immensa majoria de l'alumnat que va formalitzar les 1.551 matrícules d'enguany ha assolit els objectius curriculars satisfactòriament i ens ha fet saber la intenció de continuar estudiant i formant-se. Enhorabona.

Confiem que les vacances d'estiu ens ajudaran a tornar amb forces renovades per al curs 2010-2011. L'oferta està feta, la decisió és vostra.

Vicent Terol i Calabuig
Director del CFPA sant Carles

1995

15 desembre

Els estats membres de la Unió Europea acorden la creació de l'euro com a moneda única.

Reivindicació
al CFPA

1996

26 gen

El Congrés concedeix la nacionalitat als brigadistes internacionals

5 maig

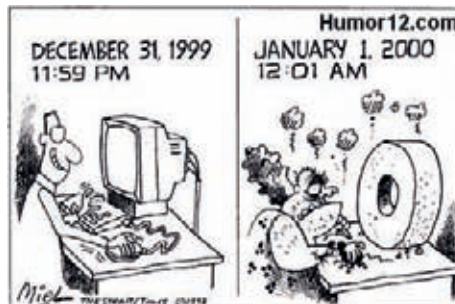
José Mª Aznar,
4t president del Govern

Matge del CFPA a Dénia

1999

31 des
Preocupació mundial per l'efecte 2000 a nivell informàtic.

7 nov

George Bush derrota Al Gore per una diferència mínima.

Classe de tai-txi

Visita al Palau dels Borja Gandia

17 feb

El Ple del Congrés
aprova per
unanimitat la
supressió
de les penes de
presó per
als insubmissos.

1998

7 set
Es funda
l'empresa Google.

Bunyolada

23 feb
L'ovella Dolly, resultat
de la primera clonació.

Setmana cultural
al CFPA Sant Carles

1997

Professorat del CFPA

Classe de càlcul
i escriptura
al CFPA

2001

11 set
Atemptats a les
Torres Bessones de
Nova York.

2002

19 nov
Catàstrofe del
Prestige.

1 abr
Holanda: primers
matrimonis
homosexuals
amb plens
drets al món.

mostra fotogràfica d'algunes unitats i tallers

GES 2 matí

GES 1 matí

GES 1 vesprada

GES 2 vesprada

GES 2 nit

GES 1 nit

Valencià elemental

Anglès Iniciació

Valencià mitjà

Anglès Bàsic 1

Valencià superior

Anglès Bàsic 2

Cicle 1 Nivell 1

Ceràmica 1

Cicle 1 Nivell 2

Ceràmica 2

Cicle 1 Nivell 3

Espanyol per a estrangers

Dansa oriental

Pilates

Dibuix i pintura

Patronatge

loga

Txi-Kung

1r premi:

“Amb parasol”

Pepa Gisbert Descals (Edició d'imatge i vídeo digital)

**FOTOGRAFIA
DIGITAL**

**2n premi:
"Cahuita"**
Mariate Micó
(Edició d'imatge
i vídeo digital)

**3r premi:
"Sense títol"**
Xavier Torras Gracia
(Edició d'imatge i vídeo digital)

Concurs de Microrelats

GUANYADORA:
Inmaculada González Díaz
Ges 2 matí

PALLASSO

El mirall reflectia la cara del futur pallaso. Sobre el tocador del camerino tubs i tubs de maquillatge anaven a transformar el seu rostre. Assegut davant de la realitat de les seves faccions inicia el delicat procés. Ulls allargats, galtes enrojolades, nas vermell, orelles puntegudes, llavis ampliat amb un gran somriure, pestanyes i celles ennegrides, pintura blanquinosa per cobrir la seva pell.

“Senyores i senyors, amb vostès... Teté, el pallaso del somriure!”

Aprenquem tots, dia a dia, any rere any a transformar la nostra vida, les nostres creences, les nostres il·lusions en somriures.
Siguem pallasos amb pintures reals i divertides.

GUANYADORA:
Consuelo Sanfèlix Donat
Anglès Bàsic 1

“SMILE, ENGLISH LOVES YOU”

Ja podeu consultar la nova Guia d'Estudis
per al curs vinent, amb tota
l'oferta formativa

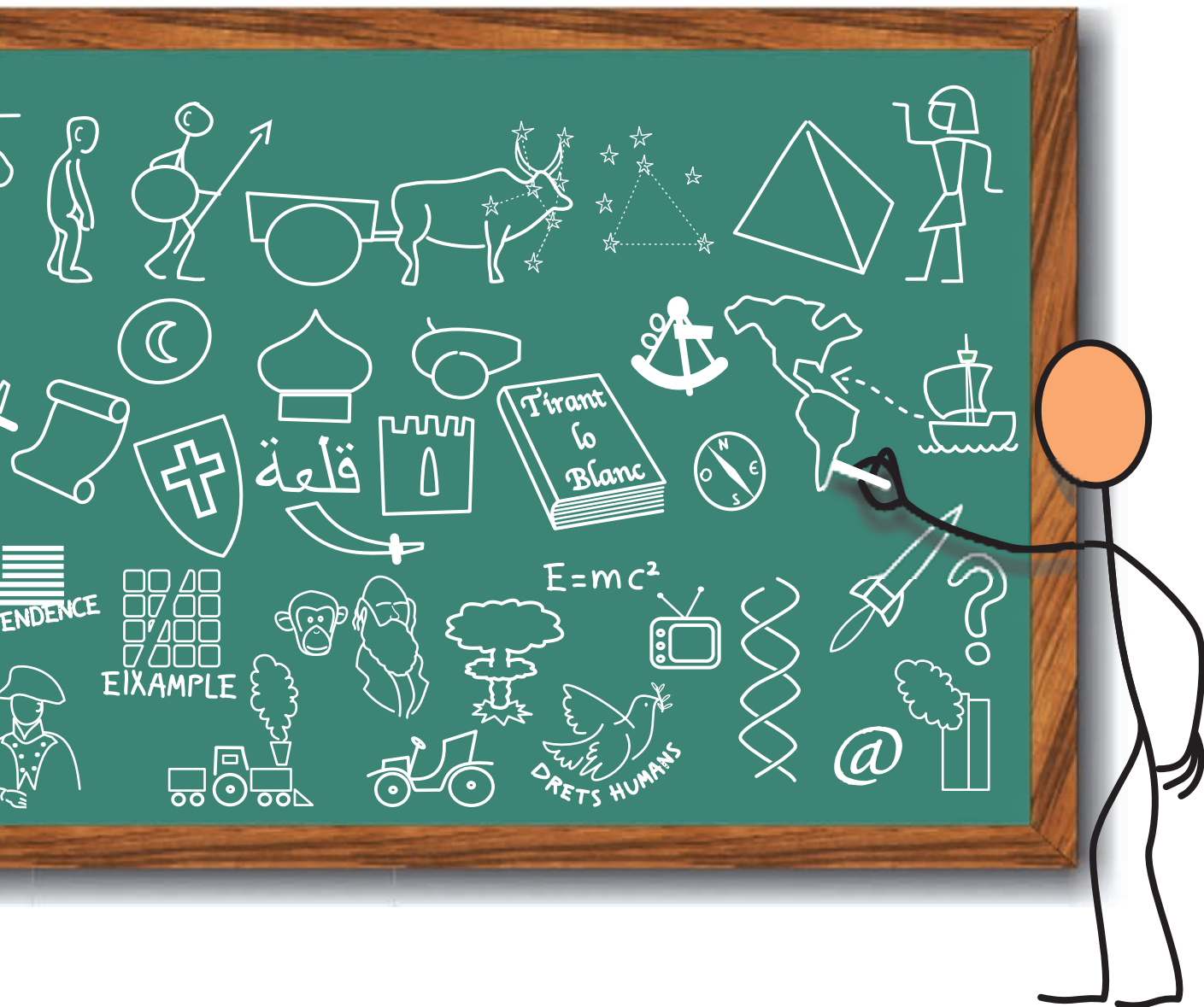

explicant

milers d'anys

DIMECRES 17 **març**
bunyolada

popular

per a tota la Comunitat Educativa

TORNOS: Matí, vesprada i nit

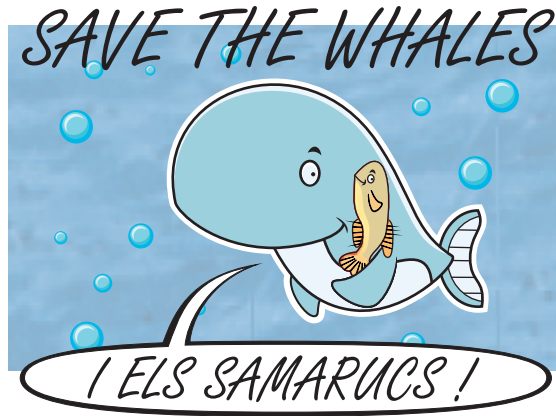
PATI D'ENTRADA

Celebrem l'Any internacional de la Biodiversitat. No sé si aprofita per a molt celebrar anys internacionals. Oblidem tan aviat!.

Bio vol dir vida. És un prefix de moda, sobretot al món alimentari. Biofruites, prebiòtic, paraules que no entenem molt bé d'on vénen, però sembla que ens ajuden a no difuminar-nos al final del dia.

Bio vol dir vida en tota la seua extensió. La vida de tots els éssers (animals, plantes, fongs i els éssers microscòpics) que, afortunadament, encara podem gaudir a la Terra.

S'entén per **biodiversitat** o **diversitat biològica** l'àmplia varietat d'organismes vius sobre la Terra, resultat de milers de milions d'anys d'evolució, i comprén, entre altres coses, els ecosistemes terrestres i marins i altres ecosistemes aquàtics i els complexos ecològics de què formen part; comprén les diferències genètiques dins de cada espècie que permeten la combinació de múltiples formes de vida i les interaccions mútues i amb l'entorn que fonamenten la vida sobre el planeta. (*Definició dels nivells de la biodiversitat segons la Convenció sobre la Diversitat Biològica - Río 1992*).

Noteu com la definició inclou les relacions. Les espècies no són res per separat. El que li passa a una d'elles influeix en moltes altres. I el resultat conforma el nostre entorn, un entorn canviant al qual ens acostumem amb angoixant rapidesa, perquè els canvis no solen ser a millor.

En una societat "acostumada a acostumar-se" al pitjor (atemptats, segrests, guerres, catàstrofes, etc.), la desaparició d'alguna espècie no va més enllà d'un "quina llàstima" i poc més, quan no passa directament desapercibuda.

Entre 1960 i 2000, la població humana s'ha duplicat. En el mateix període les poblacions animals s'han reduït un 30%. I indubtablement, la causa és majoritàriament humana.

No sols és qüestió de no veure més algun animal o planta. El mal és veure cada vegada menys varietat, més empobriment, perquè el resultat és que el món està cada cop més malalt.

I els humans som contradictoris.

Podem pensar: "què m'importa que desaparega una espècie que no he vist mai. Canviarà alguna cosa la meua vida?". Però al mateix temps pensem: "què bonic és veure un conill o una rapinyaire quan ixes al camp (encara que ho faces cada tres anys!)"

Els valencians tenim el costum de magnificar les coses quan les considerem nostres. Afegim, doncs, el xovinisme valencià, i ens quedaria: “m'importa poc el tema, però si l'espècie s'anomena “*Fartonus horchatarius*”, i si, a més, és única i sols present al “Levante español”, la cosa canvia”. Es convertiria en un orgull, un símbol. Com la protegirem! Fins i tot faríem rogatives a la Geperudeta!

Les espècies (cal tenir en compte també les plantes) són úniques i irrepetibles. Formen part del nostre patrimoni. I moltes d'elles estan en perill, fins i tot la pebrella, tan nostra.

És cert que s'ha avançat, sobretot en la creació de figures de protecció legal: parcs naturals indrets protegits... Sols pedaços si no s'actua a nivell global, si no es canvia de mentalitat.

Curiosament, i per a goig dels que mostren estima per la natura i fòbia a les especulacions, tan abundants al nostre territori, s'utilitzen com a escuts legals contra les agressions. Un escarabat en perill d'extinció pot fer parar les obres d'una variant d'una autovia!!!

Les espècies no solen desaparèixer per si soles. Hi ha causes naturals, clar, però fa temps que la causa principal som nosaltres. I la més important són les actuacions sobre el territori. No podem pretendre que tot continue igual si eliminem sistemàticament els hàbitats que donen estabilitat als éssers vius. I no és una bona idea deixar illes seminaturals entre tant de ciment, tipus reserva índia. Potser tranquil·litze les nostres consciències, però no resoldrà el problema.

La dessecació de marjals (massacres per a l'avifauna), les urbanitzacions “que milloraran un espai natural” que ja era immillorable, els adossats “en plena natura” (que deixa de ser-ho), els camps de golf que “enverdeixen” zones que ja eren d'un verd natural inimitable... som cada vegada més “burros”. Cal que vinga gent de fora per a sentir dir que Fontanars és una meravella, la *Toscana valenciana*. Nosaltres preferim anar a “piropejar” altres indrets aliens.

Com hem dit, a alguns ens sorprén la presència de l'àguila de panxa blanca (*Hieraetus fasciatus*) o del gran duc (*Bubo bubo*) al barranc dels Tarongers, encara que no les identifiquem... Som molts els que gaudim davant la presència sobtada d'algun animal o arbre més o menys espectacular (almenys per a nosaltres). Però cada cop som més rucs. Què passarà quan siguem minoria? Quan sols ens interesse Belén Esteban, Supervivientes o Sálvame de Luxe, quan ens parega més bonic un camp de golf (on no podrem entrar) que el carrascar on s'ha construït?

Per altra banda, actuem millor a nivell planetari que local. Som capaços de manifestar-nos contra el forat d'ozó i, fins i tot, apanyar-lo (un poc). Som mitòmans, influenciats pels mitjans de comunicació. Ens commou la possible desaparició del linx (*Lynx pardina*), del trençalòs (*Gypaetus barbatus*), espècies conegudes però llunyanes; ens preocuparia la possible extinció del còndor californià o l'ós panda si ens la vengueren bé a la tele; i no som capaços de reparar en les joies pròpies, com el fartet (*Aphanius iberus*), el samaruc (*Valencia hispanica*), la tortuga mediterrània (*Testudo hermanni*), el falcó de la reina (*Falco eleonore*) o la gavina d'Audouin (*Larus audouini*).

Sols a la província de Castelló hi ha 320 espècies de vertebrats, de les quals 54 estan amenaçades, 21 d'elles en perill d'extinció.

Cert és que poc es pot fer a nivell local. O no?

El conservacionisme no sols passa per protestar per l'escalfament global. Tenim més a prop urbanitzacions gegantines i desmesurades, totalment innecessàries, hotels monstruosos, modificacions dels paisatges urbans (quí necessita un riu empedrat, sense el bosc de ribera original?), etc.

Està també l'estalvi d'aigua, la utilització racional dels cotxes, el transport públic, el reciclatge... Quina mandra, no?

Tot influeix en la pèrdua dels hàbitats, que és la que produeix l'empobriment natural d'espècies vegetals i animals i, de pas, el nostre. També llur aïllament. Els hàbitats i els ecosistemes no són parcs.

Què passarà quan es creme Penyagolosa, es contamine totalment l'Albufera, s'urbanitzen les Columbretes (Tabarca ja ho està)?

Quina paradoxa: són els nostres tresors i no fem res quan ens els furten. Cal repetir-ho: són nostres!. L'Albufera és meua, així com Penyagolosa, Tabarca, les riberes del riu Clarià o qualsevol barranc. Protegir passa per mantenir els hàbitats. Si trenquem l'equilibri les espècies se'n van o desapareixen per a sempre. I som nosaltres els qui hem de demanar comptes als responsables.

La diversitat és bona a tots els àmbits: la música, la literatura, l'art, la societat, els grups humans... Imagineu haver de conformar-nos amb uns pocs grups musicals. O t'agrada Camela, o els Beatles, o Manolo Escobar o... poc més. Quina tristor!

Passem-li la pilota al món de l'art.

Temps enrere, no molt enrere, ermites, torres, monestirs, claustres, van ser traslladats pedra a pedra a museus i col·leccions estrangeres, així com pintures romàniques, pintures de grans mestres, escultures, etc. Ens van furta una bona part del patrimoni cultural en connivència amb algunes autoritats locals. I segur que alguns ignorants pensaven "Mira si som d'importants que tal quadre de Joan de Joanes, que era valencià, està a la National Gallery of Scotland". Ens faltava autoestima.

Imaginem ara que desapareix per sempre el Guernica, la Gioconda, el Discòbol, Els gira-sols, El crit o la Pietat. I després desapareixen els gravats de Goya, el David, el Pensador, la Vella fregint ous, la Dama d'Elx, la Venus de Lespugue i la de Willendorf. El ritme augmenta i ja no tornarem a veure la catedral de Burgos (convertida en un club de paddle), ni les pintures d'Altamira o les de Lascaux (seran expoliades primorosament com ho van ser les pintures romàniques de Taüll), Sant Miquel dels Reis o el castell de Morella (futura urbanització "Cabrera Hills").

Si pensem "total, per a què serveixen?" ens sobrarà autoestima i ens faltaran neurones.

I si això arriba a passar no hi haurà remei, ni per al samaruc ni per a les neurones, que sols es limitaran a nadar dins de l'adossat del nostre crani. Sempre es pot fer un camp de golf on abans anava, orgullosa, la boina.

Agustí Boix
Biòleg

NECESSITAVA APRENDRE

Ella era conscient i compartia el tòpic que “no et gitaràs cap dia sense saber una altra cosa més”, però necessitava posar-se a prova i experimentar, de nou, la sensació d'aprendre, però amb tot el que suposava: estudiar, memoritzar, comprendre i després portar a la pràctica tot allò après.

Tanmateix la matèria hauria de motivar-la per a poder dedicar-li el temps i l'esforç necessaris.

Era una persona de ciències i els seus estudis i el seu treball estaven en eixe camp, però sempre va dir que quan poguera estudiaria història i des de menuda va tindre un interès creixent per la seua llengua- jo diria que no era interès, era estima per allò que ella sempre ha considerat com un tret determinant d'un poble-.

Després d'analitzar l'oferta formativa, va decidir estudiar i preparar-se per a les proves del nivell superior de la Junta Qualificadora de Coneixements de València.

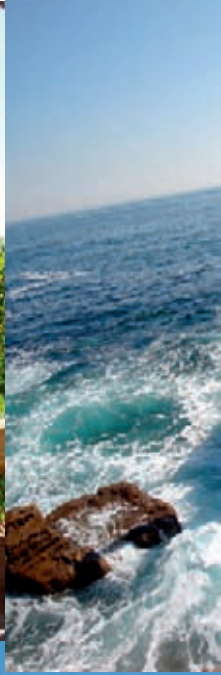
Les ganes d'estudiar les tenia, però va topar amb un mestre que la va sorprendre perquè en sabia molt, de valencià, de literatura... i sobretot sabia transmetre-ho; anar a classe no li suposava cap esforç, encara que acabara de treballar a les 19.30 h. i tinguera classe fins a les 10 de la nit. Era reviuire les sensacions que experimentava a la facultat quan estudiava política, economia del País Valencià, etc.

En llegir aquests paràgrafs, ella fa un somriure murri, aquell que tant m'agrada, i que fa quan de manera sagaç i hàbil ha aconseguit allò que volia, seria sols aprendre? No ho crec; era una prova, un punyeta al seu cabet per comprovar que encara era capaç de fer el que es proposava.

Aviat les classes acabaran i ella vol superar amb èxit les proves, però acluca els ulls i està captivada per les paraules i les explicacions del seu mestre.

Isabel Martí i Juan
Superior JQCV vesprada
curs 2009-2010

viatge fi de curs al País Basc

conferència MANEL JOAN I ARINYÓ

Cubaneta meua

Manel Joan i Arinyó · Xesco Guillen

narritiva, 11 • 97 858 83 00 00 00 00

Llegendes urbanes

di 29 abril
2010 20:00h AULAOD1

3a
EDICIÓ

Els valencians als camps nazis

EMOTIU RECORREGUT HISTÒRIC PELS HORRORS DELS CAMPS D'EXTERMINI NAZI AMB UN ESPECIAL RECORD PER ALS REPUBLICANS ONTINYENTINS ASSASSINATS A MAUTHAUSEN

Gonçal Ureña Doval; núm. 3799. Assassinat el 12-12-1940

Vicent Saiz Micó; núm. 3747. Assassinat el 27-11-1941

Francisco Santamaria Tortosa; núm. 5753. Assassinat el 5-3-1942

Rafael Donat Vidal; núm. 5499. Assassinat el 16-10-1942

Rafael Torró Garrigós; núm. 4609. Assassinat el 24-4-1944

Conferència a càrrec de

Adrián Blas Mínguez

Delegat de l'Amical de Mauthausen al País Valencià

13 d'abril de 2010

EXHIBICIÓ DE TALLERS AL PARC MESTRE FERRERO

Dijous 17 de juny a les 18:30 h

		PEÇA	MONITOR/A
1r/	18.30h: IOGA	KUNDALINI IOGA	Juan Bautista
2n/	18.45h: TXI-KUNG	TXI-KUNG	Raquel Ferri
3r/	19.00h: PILATES	PILATES AMB BANDA ELÀSTICA	Paloma Gandia
4t/	19.15h: DANSA VALENCIANA	LA JOTA DE COFRENTS LA MASURCA DELS MANTONS EL COPEO D'ONTINYENT	Cecilia Calabuig
5é/	19.30h: DANSA ORIENTAL	DHOOM DADAKKA	Hannan Adluni
6é/	19.45h: DANSA VALENCIANA	BOLERO ESTRELLA FANDANGO D'AYORA LA JOTA D'ONTINYENT	Cecilia Calabuig
7é/	20.00h: DANSA ORIENTAL	HANNAN HANUNTI	Hannan Adluni
8é/	20.15h: DANSA ORIENTAL	TRANSTORN	Hannan Adluni

Permanent: mostra de treballs de dibuix i pintura, patronatge, ceràmica i informàtica.

Domicilia ací la teua nòmina

...i viu tranquil

CAIXA
Ontinyent
La caixa de les comarques

Compte Nòmina sense gastos de manteniment ni administració. Vine a comprovar-ho

SANT CARLES
CENTRE DE FORMACIÓ
DE PERSONES ADULTES
O N T I N Y E N T

C/ Maians, 53. Ontinyent 46870

Tel. 962915494

Fax 962388139

www.fpaontinyent.com

c-electrònic: 46019325@edu.gva.es

info@fpaontinyent.com